

Arrest

nr. 256 095 van 10 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en M. GREGOIRE
Mont Saint Martin 22
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. BRAUN *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 10 december 2020 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 51/2 van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980, van artikelen 7 et 18 van de Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003.”

Verzoeker citeert de tekst van voormelde artikelen en ontwikkelt het middel als volgt:

“De wederpartij heeft kennis gegeven van de uitnodiging voor het persoonlijk onderhoud op haar eigen zetel. Aangezien de verzoeker dakloos was, werd immers een fictief domicilie gekozen op de zetel van het CGVS.

Bovendien heeft het CGVS, ondanks het feit dat het op de hoogte was van de tussenkomst van advocaten in de follow-up van de asielaanvraag van A.Q., hen niet in kennis gesteld van de oproeping van verzoeker voor een persoonlijk onderhoud, hetgeen in strijd is met de in het middel genoemde artikelen.

Op twee wijzen kan worden vastgesteld dat het CGVS op de hoogte was van de tussenkomst van advocaten in de asielaanvraag van verzoeker. Enerzijds werd aan de wederpartij een e-mail op 23 november 2020 gezonden, waarin werd gevraagd nota te nemen van de tussenkomst van de advocaten en alle informatie betreffende dit dossier naar het adres van het secretariaat van het kantoor te sturen (stuk 3). Anderzijds werd de bestreden beslissing zelf ter kennis gebracht van het advocatenkantoor van verzoeker (stuk 1).

Uit dit laatste blijkt tevens dat de kennisgeving van de persoonlijke onderhoud kennelijk niet is gecontroleerd, wat in strijd is met artikel 18 van bovengenoemd koninklijk besluit. Het gebrek aan nauwgezetheid van het CGVS verklaart waarom de heer A.Q. niet aanwezig zijn persoonlijk onderhoud kon zijn. Het is echter nog steeds in zijn belang om gehoord te v/orden. Bovendien heeft hij de wederpartij, via zijn raadvrouw, in kennis gesteld van zijn belang bij zijn asielaanvraag, zodra zijn raadvrouw de bestreden beslissing had ontvangen (stukken 4 en 5). Tot op heden zijn deze e-mails onbeantwoord gebleven.”

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- *“Melding maken van de tussenkomst van de raadvrouw van verzoeker bij zijn verzoek om internationale bescherming;*
- *Mail met de vraag om een nieuw persoonlijk onderhoud in te plannen;*
- *Mail met het verzoek om een nieuw persoonlijk onderhoud”.*

Beoordeling

3. Verweerder heeft in de voorliggende zaak, verzoekers derde verzoek om internationale bescherming, een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek genomen op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, omdat verzoeker afwezig was op de in de oproepingsbrief vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud, 10 december 2020, en geen geldige reden heeft meegedeeld binnen vijftien dagen na het persoonlijk onderhoud om zijn afwezigheid te rechtvaardigen.

Artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met name indien :
1° de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft”.

4. Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat, ondanks dat verweerder op de hoogte was van de tussenkomst van verzoekers advocaten, deze niet in kennis werden gesteld van de oproeping van verzoeker voor een persoonlijk onderhoud, hetgeen in strijd is met de in het middel genoemde artikelen. Verzoeker meent dat het CGVS op de hoogte was van de tussenkomst van zijn advocaten, gelet op de e-mail van 23 november 2020 aan verweerder (stuk 3, gevoegd bij verzoekschrift) en het feit dat de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht aan verzoekers advocaten (stuk 1, gevoegd bij verzoekschrift).

Artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient overeenkomstig artikel 50, § 3, dient in België woonplaats te kiezen.

Zo hij geen woonplaats heeft gekozen wordt de verzoeker geacht woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

[...]

Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze

De oproepingen en de aanvragen om inlichtingen kunnen eveneens geldig verstuurd worden naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kunnen de oproepingen en aanvragen om inlichtingen ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf.”

Artikel 7, § 1, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal (hierna: KB van 11 juli 2003) bepaalt:

“Bovenop de verzendingsprocedure voorgeschreven bij artikel 51/2, zesde lid van de wet stuurt de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde ter informatie een kopie van elke verzending zowel per gewone post naar de effectieve woonplaats van de verzoeker om internationale bescherming, indien hij daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan de door de verzoeker gekozen woonplaats, als per gewone post, per fax of per e-mail naar de advocaat van de verzoeker.”

Artikel 18, § 1 van het KB van 11 juli 2003 stelt:

“Indien de asielzoeker zich [...] niet aanmeldt op de voor het gehoor vastgelegde datum, neemt de ambtenaar nota van zijn afwezigheid.

De regelmatigheid van de kennisgeving van de oproeping tot het gehoor moet worden geverifieerd.”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn gekozen woonplaats koos bij “CGVS, Ernest Blerotstraat 39, 1070 Brussel” (bijlage 26quinquies van 19 februari 2020; verklaring betreffende de woonstkeuze van 9 oktober 2020).

Bijgevolg werd verzoekers oproeping tot het persoonlijk onderhoud van 10 december 2020 op 19 november 2020 correct naar de zetel van het CGVS verstuurd. Uit niets kan blijken dat de kennisgeving van de oproeping tot het persoonlijk onderhoud onregelmatig zou hebben plaatsgevonden.

Op 23 november 2020 – aldus na de verzending van de oproepingsbrief – heeft verzoekers raadsvrouw via e-mail haar tussenkomst in het dossier kenbaar gemaakt aan het CGVS (stuk 3, gevoegd bij verzoekschrift). Er dient opgemerkt dat in deze e-mail geen melding wordt gemaakt van een wijziging van de gekozen woonplaats van verzoeker. Daarenboven stelt artikel 51/2, vierde lid dat elke wijziging van de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending moet medegedeeld worden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen niet werd gedaan door verzoeker of diens advocaat.

Aangezien het CGVS op 19 november 2021 nog niet in kennis was gesteld van de tussenkomst van verzoekers raadsvrouw, was het op dat moment onmogelijk om overeenkomstig artikel 7, § 1 van het KB van 11 juli 2003 een kopie te versturen naar verzoekers raadsvrouw.

De vaststelling dat een kopie van de bestreden beslissing van 12 januari 2021 ter kennis werd gebracht aan het advocatenkantoor (stuk 1, gevoegd bij verzoekschrift) bevestigt dat het CGVS op heden op de hoogte is van de tussenkomst van verzoekers advocaten, doch kan geen afbreuk doen aan het gegeven dat dit op het moment van de verzending van de oproepingsbrief niet het geval was.

Ook de e-mail van 18 januari 2021 van verzoekers raadvrouw, waarin wordt benadrukt dat verzoeker geen vaste woonplaats heeft, dat het CGVS op de hoogte was van de tussenkomst van de raadvrouw maar haar niet op de hoogte heeft gebracht van het onderhoud en dat verzoeker nog steeds gehoord wil worden, kan aan voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

5. Daarenboven kan worden opgemerkt dat verzoeker niet aantoont dat hij zich in een geval van overmacht bevond.

De oproeping van 19 november 2020 tot een persoonlijk onderhoud op 10 december 2020 vermeldt *in fine*:

“Indien u niet aanwezig bent, mag ik krachtens artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet uw verzoek om internationale bescherming weigeren.

Indien u verhinderd bent gevolg te geven aan deze oproeping, dient u mij schriftelijk, bij voorkeur per aangetekende zending, binnen de 15 dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor, een geldig motief voor uw afwezigheid mee te delen.”

Overmacht kan slechts het gevolg zijn van een feit gelegen buiten de wil van degene die er zich op beroept. Verzoeker moet al het nodige hebben gedaan om te voorkomen dat het feit waarop hij de overmacht stoelt, zich kon voordoen.

Gelet op het feit dat het een derde verzoek om internationale bescherming betreft, kan van verzoeker verwacht worden dat hij het belang inziet van de ‘gekozen woonplaats’ in de loop van de procedure. Dit klemt te meer gezien verzoeker op 9 oktober 2020 bevestigde *“kennis te hebben genomen van mijn verplichting om de Dienst Vreemdelingenzaken zo snel mogelijk en op schriftelijke wijze op de hoogte te brengen van elke wijziging van mijn effectief adres en desgevallend een nieuw adres dien te communiceren. Ik erken dat het niet tijdig melden hiervan, gevolgen kan hebben voor het verdere verloop van mijn procedure.”* (verklaring betreffende procedure van 9 oktober 2020, punt 4).

Verzoeker toont niet aan dat hij zich in een positie van overmacht bevond die tot gevolg had dat hij de aangetekende zending van 19 november 2020 die zich op zijn gekozen woonplaats bevond niet tijdig kon ophalen.

6. Gelet op voorgaande werden noch artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet, noch de artikelen 7 en 18 van het KB van 11 juli 2013 geschonden.

De commissaris-generaal heeft in toepassing van artikel 57/8 van de Vreemdelingenwet verzoeker op correcte wijze opgeroepen maar verzoeker heeft, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven aan de oproepingsbrief die hem werd verstuurd.

Verweerder kon bijgevolg op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet met recht beslissen tot beëindiging van de behandeling van de zaak.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS